17/01/2024

Λαμπρή πανήγυρις για τον Πολιούχο Βεροίας Όσιο Αντώνιο τον Νέο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Κατά το διήμερο 16 και 17 Ιανουαρίου η Βέροια εόρτασε με λαμπρότητα και επισημότητα τον πολιούχο και προστάτη της πόλεως Όσιο Αντώνιο τον Νέο.

Ανήμερα της εορτής το πρωί στον **Προσκυνηματικό Ιερό Ναό του Οσίου Αντωνίου του Βεροιέως,** τελέστηκε αρχιερατική θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτη Βεροίας,** Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος. Στο τέλος παρουσία των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και ευσεβών χριστιανών, εψάλησαν τα εγκώμια του Οσίου Αντωνίου και ακολούθησε λιτανεία του Ιερού Λειψάνου του Οσίου και της Ιεράς Εικόνος της Παναγίας Δοβρά στους κεντρικούς δρόμους της Βέροιας.

Της Εκκλησιαστικής τάξεως επιμελήθηκαν ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. Αθηναγόρας Μπίρδας και ο Αρχιερατικός Επίτροπος Περιχώρων Βεροίας και Προϊστάμενος του Προσκυνηματικού Ναού του Οσίου Αντωνίου Αρχιμ. Σωσίπατρος Πιτούλιας.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας:

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στο κήρυγμά του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Χαίροις τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὁ κληρονόμος θεοφόρε Ἀντώνιε, ὡς ταύτης ἀξίως ζήσας, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καί Χριστοῦ πληρώσας τά προστάγματα».

Ὡς κληρονόμο τῆς αἰωνίου ζωῆς μακαρίζει ὁ ἱερός τῆς Ἐκκλησίας ὑμνογράφος, ὁ ὅσιος Γεράσιμος ὁ Μικραγιαννανίτης, τόν ὅσιο Ἀντώνιο τόν νέο, τόν πολιοῦχο τῆς Βεροίας.

Καί εἶναι ὄντως κληρονόμος τῆς αἰωνίου ζωῆς ὁ τιμώμενος σήμερα ὅσιος καί θεοφόρος πατήρ ἡμῶν Ἀντώνιος ὁ νέος, στήν ὁποία συνευφραίνεται μαζί μέ τόν ὁμώνυμό του Μέγα Ἀντώνιο, καί τόν ἅγιο Νεομάρτυρα Γεώργιο τόν ἐν Ἰωαννίνοις.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ζοῦν μέ τήν ἐλπίδα νά γίνουν κληρονόμοι μιᾶς ἀμύθητης περιουσίας, ἤ ἔστω κάποιων σημαντικῶν ἀντικειμένων ἤ χρημάτων, καί γι᾽ αὐτό προσπαθοῦν μέ κάθε τρόπο νά τό ἐπιτύχουν. Καί τό κάνουν παρότι γνωρίζουν πώς ὅσα καί ἄν κληρονομήσουν θά τά ἔχουν μόνο γιά λίγα χρόνια, ὅσα διαρκεῖ ἡ ζωή τους, γιατί κανείς δέν ἔφυγε ἀπό αὐτή τή ζωή παίρνοντας μαζί του ὅ,τι εἶχε.

Ἂν, λοιπόν, ἀγωνιζόμεθα γιά μιά ὑλική καί πρόσκαιρη κληρονομία, ἔχουμε σκεφθεῖ καί ἔχουμε συνειδητοποιήσει πόσο πιό σημαντικό καί πόσο πιό ἀναγκαῖο εἶναι νά φροντίζουμε καί νά ἀγωνιζόμεθα νά γίνουμε κληρονόμοι τῆς αἰωνίου ζωῆς, τήν ὁποία μᾶς ἔχει ὑποσχεθεῖ ὁ Χριστός;

Δυστυχῶς πολύ συχνά ξεχνοῦμε καί δέν δίδουμε καμία σημασία στήν αἰώνιο ζωή. Νομίζουμε ὅτι ὅλα ἀρχίζουν καί τελειώνουν ἐδῶ, καί ἔστω καί ἐάν ἐρχόμεθα στούς ναούς καί τιμοῦμε τίς μνῆμες τῶν ἁγίων μας, δέν σκεπτόμεθα ὅτι τούς τιμοῦμε, διότι οἱ ἅγιοί μας δέν εἶναι νεκροί, δέν εἶναι ἀπόντες. Κληρονόμησαν τήν αἰώνιο ζωή, γι᾽ αὐτό καί εἶναι παρόντες μέσα στήν Ἐκκλησία μας, μέσα στή ζωή μας, μέσα στή ζωή τῶν πιστῶν πού τούς ἐπικαλοῦνται. Εἶναι παρόντες μέ τά ἱερά λείψανά τους, μέ τά θαύματά τους καί μέ τίς πρεσβεῖες τους. Εἶναι παρών ὁ πολιοῦχος μας, ὁ ἅγιος Ἀντώνιος ὁ νέος, τοῦ ὁποίου ἔχουμε ἐνώπιόν μας τά ἱερά λείψανα καί τήν εὐλογία τῶν θαυμάτων του. Καί εἶναι παρών, γιατί εἶναι κληρονόμος τῆς αἰωνίου ζωῆς. Εἶναι παροῦσα ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ ὁποία ὑπῆρξε καί αὐτή ἄνθρωπος σέ αὐτή τή ζωή, καί μάλιστα ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐτήρησε μέ κάθε ἀκρίβεια τόν νόμο τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι ἔχουμε ἐδῶ τή χαριτόβρυτη εἰκόνα της, τή θαυματουργό Παναγία τῆς Δοβρᾶ.

Πῶς ὅμως τό ἐπέτυχε ὁ ὅσιος Ἀντώνιος καί οἱ ἄλλοι ἅγιοι τούς ὁποίους τιμοῦμε σήμερα, καί πῶς μποροῦμε νά γίνουμε καί ἐμεῖς κληρονόμοι τῆς αἰωνίου ζωῆς;

Τήν ἀπάντηση μᾶς τήν δίδει ὁ ἱερός ὑμνογράφος στό ἀπόστιχο τοῦ Ἑσπερινοῦ, τό ὁποῖο ἀκούσαμε πρό ὀλίγου καί προέταξα τῆς ὁμιλίας μου. Τί μᾶς λέγει, λοιπόν;

Ἔγινε ὁ ὅσιος κληρονόμος τῆς αἰωνίου ζωῆς «ὡς ἀξίως ζήσας ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ». Κληρονόμησε τόν οὐρανό, ἐπειδή ἔζησε ἀντάξια τοῦ οὐρανοῦ στή γῆ. Ἐπειδή ἡ ζωή του στόν κόσμο ἦταν ἀνάλογη μέ αὐτήν πού ζεῖ αἰωνίως.

Ὁ ὅσιος Ἀντώνιος, ὅπως γνωρίζουμε ἀπό τόν Βίο του, θυσίασε τά πάντα γιά τήν αἰώνιο ζωή καί στερήθηκε ὅλες τίς ἀνέσεις καί τίς χαρές τοῦ κόσμου, ἐπιλέγοντας νά ζήσει γιά πολλά χρόνια μόνος, στίς ὄχθες τοῦ Ἀλιάκμονα, παλεύοντας μέ τούς πειρασμούς καί μέ τόν ἴδιο τόν δαίμονα.

Ὁ Θεός βεβαίως δέν ζητᾶ ἀπό ὅλους νά κάνουμε τό ἴδιο. Δέν ζητᾶ νά ἐγκαταλείψουμε τόν κόσμο καί νά ζήσουμε στήν ἔρημο, γιατί τότε θά κληρονομοῦσαν τήν αἰώνιο ζωή μόνο οἱ μοναχοί καί οἱ ἐρημίτες. Ὅμως ὁ Θεός δέν ὑπόσχεται τήν αἰώνιο ζωή μόνο σέ αὐτούς ἀλλά σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, γιατί ὅλοι μποροῦμε νά ζήσουμε κατά τήν ἐπί γῆς ζωή μας ἀντάξια τῆς αἰωνίου ζωῆς, τήν ὁποία ἐπιδιώκουμε νά κληρονομήσουμε.

Καί τόν τρόπο, μέ τόν ὁποῖο ζοῦμε ἀντάξια τῆς αἰωνίου ζωῆς, μᾶς τόν

ἀποκαλύπτει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, λέγοντας γιά τόν ὅσιο Ἀντώνιο: «καί Χριστοῦ πληρώσας τά προστάγματα». Ἀξιώθηκε νά γίνει ὁ ὅσιος κληρονόμος τῆς αἰωνίου ζωῆς, γιατί στήν ἐπί γῆς ζωή του ἐξεπλήρωνε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

Αὐτός εἶναι ὁ τρόπος γιά νά κληρονομήσουμε τήν αἰώνιο ζωή: νά ζοῦμε ἐφαρμόζοντας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖες ἰσχύουν γιά ὅλους μας, εἴτε ζοῦμε στόν κόσμο, εἴτε στήν ἔρημο, εἴτε μόνοι μας εἴτε μέσα στήν οἰκογένεια, εἴτε εἴμαστε παιδιά καί νέοι εἴτε μεγαλύτεροι στήν ἡλικία. Ὅλοι θά πρέπει νά προσπαθοῦμε καί νά ἀγωνιζόμεθα νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, γιατί δέν εἶναι δυνατόν νά ζεῖ κανείς αἰωνίως μέ κάποιον, τοῦ ὁποίου τίς ἐντολές καταπάτησε καί τό θέλημα ἀγνόησε στή ζωή του.

Οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεση, γιατί ἡ τήρησή τους μετατρέπει καί τήν ἐπί γῆς ζωή μας σέ οὐράνια, ἐφόσον ἡ ἐναρμόνιση τῆς ζωῆς μας μέ αὐτές μᾶς βοηθᾶ νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τά πάθη, τίς κακίες καί τίς ἀδυναμίες μας πού εὐτελίζουν τή ζωή μας καί τή σχέση μας μέ τούς ἀδελφούς μας καί μέ τόν Θεό, καί νά ζήσουμε αὐτό πού μᾶς συνέστησε καί ὁ Χριστός νά ζητοῦμε: τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀπό αὐτή ἤδη τή ζωή.

Ἔτσι μόνο θά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς, διά πρεσβειῶν τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, νά τή ζήσουμε καί στόν οὐρανό ὡς κληρονόμοι τῆς αἰωνίου ζωῆς μαζί μέ ἐκεῖνον καί μέ ὅλους τούς τιμωμένους σήμερα ἁγίους, καί μέ τόν Μέγα Ἀντώνιο καί μέ τόν ἅγιο Γεώργιο, ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρησε στά Ἰωάννινα. Ὅλοι αὐτοί ἐτήρησαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἐτήρησαν τήν ἀγάπη πρός τόν Θεό καί ἐκέρδισαν τήν οὐράνια

ζωή.

Εἴθε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά τύχουμε αὐτῆς τῆς ὄντως μεγάλης εὐλογίας.